

поштовање и остваривање правног поретка у појединачном, конкретном случају. Она се састоји у подвођењу конкретног случаја под читаву врсту случајева за које важи, примењује се један закон или општи пропис. Са развитком државе се развила и издиференцирала и судска функција, одвајајући се од осталих функција мада са њима има и додира и сличности, нарочито са извршном са којом се једно време поистовећивала и сматрала њеним саставним делом. То је било тако док је владала доктрина (дуалистичка) која је упрошћавала државни живот и сводила га само на две основне функције: нормирање и извршавање. Док нормирање значи прописивање, издавање општих правила (норми) понашања, дотле извршавање значи њихову примену у друштвеном животу, при чему је само то извршење непрецизно и широко одређено да у себи укључује и управну и судску власт. Са развитком модерне државе, њене функције се продубљују и разгранавају, при чему се посебно уочава и истиче специфичност судске власти (функције) која подразумева посебну организацију и поступак рада због којих се и издваја из осталих власти – пре свега извршне. Тако се, највише заслугом Монтескијеа, дошло дотле да за сваку посебну функцију власти мора да постоји и посебан орган који је врши и да је опасно и погубно ако исто тело или орган доноси законе, извршава их и суди. Од тада судство постаје посебна, трећа власт или власт суђења која се разликује од осталих власти и коју врше и посебни судски органи. Иако различито од осталих државних функција, судство има и неке сличности са њима. Тако су законодавство и судство слични по томе што је и у једном и другом случају потребно резоновање (размишљање) само што у том резоновању законодавац иде од посебног ка општем, док судија ради обрнуто, од општег ка посебном. Тако законодавац, посматрајући један неодређен број случајева, закључује каква правила треба за њих да донесе, док судија на основу једног унапред постављеног правила закључује како у једном конкретном случају да поступи. Сличност (и разлике) постоје и са извршном функцијом јер и једна и друга се баве посебним случајевима и примењују правне норме само што управа тиме тежи задовољавању јавних интереса и потреба грађана, док судство применом норме тежи постизању праведног и законитог решења спора. С друге стране, судови су непристрасни у свом раду, па и према држави, када се ова појави као учесник у спору, док је извршна власт (и управа) увек на страни државе и ради оно што је за њу целисходно.